

АТАНАС ДАЛЧЕВ
44 AVENUE DU MAINE

chitanka.info

*Кой случай зъл ме е запратил
на този сляп прихлупен двор?
Денят е два пъти по-кратък
и няма ни едно дърво.*

*Като угаснало огнище
наблизо гарата дими
и гледа, без да види нищо,
прозорецът ми цели дни.*

*Пищят и заминават влакове,
безспирно релсите звучат
като струни — и аз съм сякаш
от месеци на път.*

*Все този двор и осем реда
прозорци от трите страни
и никога не ще съгледаш
на тях деца или жени.*

*Но днес отрано падна мракът
и ненадейно заръмя
и влязъл, спря сред двора някой
с цигулка и със мушама.*

*И се разля старинна песен,
еднообразна като дъжд,
до покривите се понесе
и секна отведнъж.*

Той спря. По всичките прозорци

*стоеха плачещи жени
и върху плочите на двора
валяха думи и пари:*

*— Ти, който и да си, бездомник
или юноша ослепял,
защо дойде да ни припомниш
жестокия ни дял?*

*Мълчим и денонощно работим,
и чакаме по-светли дни,
а дните си вървят и ние,
кога ще заживеем ний?*

1928 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.